

НА КЛУБНОМУ РІВНІ

Протягом останнього десятиріччя динаміці Києва досить часто зустрічалися з італійськими клубами.

1961 року наші земляки уперше завітали до Італії. Зустріч у Мілані з уславленим «Інтером» принесла їм домінуючу перемогу — 6:4. Зате німці до фінальної прайм-успіх: динаміці перемогли «Фіорентину» з рахунком 2:1. Халевний матч з «Болоньєю» закінчився нічиєю — 1:1.

Наступного року в Києві виступала команда «Сампдорія» (Гезу). Господарі поля виграли — 4:1.

1964 року столиця України відвідала клуб «Лацио» (Рим). Київці зазнали поразку — 1:2.

Через три роки наші земляки вдруге відвідали Італію. Це турне продовжило успішним, ніж перше. Гості перемогли «Верону» — 4:0, «Сампдорія» (Гезу) — 4:1, а з клубом Італії «Ювентусом» в короткій боротьбі зіграла нічию — 0:0.

Загалом, отже, динаміці Києва провели з італійськими клубами п'ять матчів, з яких виграли чотири, зіграли нічию два і прогнали два, забивши 16 м'ячів і пропустивши десять.

ОРІЄНТОВНІ СКЛАДИ КОМАНД

«ФІОРЕНТИНА» (Флоренція, ІТАЛІЯ)

Франко СУПЕРЧІ
Бернардо РОГОРА
Джузеппе ЛОНГОНІ
Сальваторе ЕСПОЗИТО
Уго ФЕРРАНТЕ
Джузеппе БРІЗІ
Дуччо ЧІАРУДЖІ
Клеудіо МЕРЛО
Маріо МАРАСЧІ
Джованні ДЕ СІСТІ
АМАРІАДО (Таварес де Сілвейра)

Тренер — Бруно ПЕЗАОЛА

«ДИНАМО» (Київ, СРСР)

Євген РУДАКОВ
Федір МЕДВІДЬ
Вадим БОСНИХІН
Володимир ЛЕВЧЕНКО
Володимир САБО
Сергій КРУЛІКОВСЬКИЙ
Володимир МУНТЯН
Анатолій ПУЗАН
Анатолій БИШОВЕЦЬ
Віктор СЕРЕБРЯНКОВ
Віталій ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Тренер — Віктор МАСЛОВ

Остаточні склади команд будуть оголошені на стадіоні перед початком гри на радіо та на світлових табло.

Матч судить бригада арбітрів з Швейцарії.
Суддя на полі: Е. БОСТРЬОМ.
Висхідники: К. ЛІДБЕРГ, Д. ТАВЛЕР.

УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНИХ СПОРУД

Ціна 10 коп.

№Ф 20042 3/Х1—69 р. Зам 2066—15.000.

Київська друкарня № 7.

СЕРЕДА

12

ЛИСТОПАДА

СЕРЕДА

12

ЛИСТОПАДА

КУБОК ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЧЕМПІОНІВ

«ФІОРЕНТИНА»

Флоренція Італія

«ДИНАМО»

Київ СРСР

Початок гри о 19 год.

Київ — 1969

Завдяки, зокрем ще недавно динаміці Києва стартували в нинішньому розігранні Кубка європейських чемпіонів, зустрічалася з відеосканом «філакка». І ось знову перед нашими земляками «філакка», але тепер уже Італійській Суперліги чемпіона СРСР в одній восьмій фіналу — футболіста «Фіорентіна» — місцеві болельники теж зуть «філакка» за кольоровою формою.

«Фіорентіна» (ця назва походить од Італійського слова «фiores», що означає — квітка або фіалка) — клуб з високою міжнародною репутацією, яка ґрунтується на значно соліднішому фундаменті, ніж у попереднього партнера «Аустрії». Достатньо сказати, що Фіорентіна була фіналісткою і переможцем сильних європейських турнірів, та й сам Італійський футбол посідає почесне місце на континенті й у світі.

Тому слід чекати, що в матчі чемпіона СРСР та Італії буде показано футбол вишого ґатунку.

Нагадаємо, що повторний матч має відбутися у Флоренції 26 листопада.

ФУТБОЛ В ІТАЛІЇ

Італійці рішуче заперечують, що батьківщиною футболу в Англії. Ще за часів середньовіччя в Італії була популярна гра з м'ячем — «кальчоне», яка трішки нагадує сучасний футбол. Італійці вважають, що англійці запозичили в них цю гру і модернізували її, після чого вона знову повернулася до Апеннінського півострова...

В усьому разі, англійське слово «футбол» в Італії так і не приживалося, що гру тут зуть так само, як і за середньовіччя. Національна федерація футболу («Федерация Італьяна Джекво Кальчоне») зачатковала 1895 року, до ФІФА вона вступила 1905 року. Нині об'єднано близько семи з половиною тисяч клубів і понад 200 тисяч футболістів (серед них три тисячі професіоналів і сім тисяч напівпрофесіоналів). Сезон починається в серпні, завершується в червні наступного року.

Перший чемпіонат країни відбувся 1898 року, його переможць — клуб «Генуя». Чемпіонати професіональної ліги розігрують з 1929 року (перший переможць — «Інтернаціонале», скорочено — «Інтер»). Нині в найвищій лізі — шістьнадцять команд. Найчастіше чемпіонами були: «Ювентус» (Турин) — 13 разів, «Мілан» та «Інтер» (Мілан) по 10, «Болонья», «Генуя» і «Торіно» — по 7. Кубок Італії, який розігрують з 1925 року, найчастіше здобували «Ювентус» — 5 разів, «Торіно» — 4, «Фіорентіна» — 3.

Найбільші стадіони — «Стадіо Олімпіко» в Римі — 90 тис. місць, «Сан-Паулу» в Неаполі — 80 тис., «Сен-Спір» в Мілані — 79 тис., «Коммунале» у Флоренції, після реконструкції, — 70 тис.

Збірна Італії завжди була однією з найсильніших у світі. Від свого першого виступу (перемога над збірною Франції 1910 року з рахунком 6:2) вона здобула чимало успіхів. Чемпіон світу 1934 та 1938 років. Олімпійський чемпіон 1936 р. і третій призер 1928 і 1960 рр. Чемпіон Європи 1968 р. Ці вагомні успіхи «схвараді здурити» (тегодубої командою — так зуть збірну Італії за коєліо футболу) відкріплюються перемогами коєліої збірної країни на європейських турнірах 1955, 1958 і 1966 рр. (останнього разу: 1—2 місце разом з командою СРСР).

Найвищої репутації зажила Італійські клуби, в складі яких чимало відомих «зірок». Дані — 1964 і 1965 рр. — «Інтер» здобував Кубок європейських чемпіонів та Міжконтинентальний кубок. «Мілан» 1963 року завоював Кубок європейських чемпіонів, торіа — Кубок кубків, а нинішнього сезону знову виграв турнір чемпіонів, уявляючи це досягнення здобуттям Міжконтинентального призу. Нарешті, «Фіорентіна» була переможцем європейського турніру володарів кубків 1961 року. Крім того, Італійські клуби не раз були фіналістами цих найпопулярніших змагань, а також перемогали в ряді інших цікавих розіграшів: Кубка армійки, Латинського кубка, Середноєвропейського кубка тощо.

Типові риси Італійського футболу — висока техніка, чітка організація гри, гарчелй піканий темперамент. Колись Італійці славились й атакуючою грою, але в останнє десятиліття вони все помітніше тяжіють до захисних побудов. Багато в чому це стало наслідком різкого згострення конкуренції між провідними клубами, при якому одна порадка відкидала команду на кілька сходинок турнірної таблиці. Риск став надмірною розвагою, і на футбольних полях Італії буйним шитом розвіяли різноманітні оборонні системи. Особливою популярністю набула тактика «катеначчо» (у перекладі — деревня ланцюжок, засу), для якої характерні так звані «задні» центральні захисники — «ліберо» («вільний»), що не вживає персональної оцінки, а підтримує партнерів.

Останнім часом все чутніше лунають в Італії заклики повернутися до наступального футболу, який більше відповідає моральним і фізичним вимогам нинішньої та її змінюванню. Символом цього «футбольного Відродження» вже вважаються у грі найкращих клубів. Та все ж, як свідчать болід таблиця останнього чемпіонату країни, результативність Італійського футболу все ще низька. Інша справа, що висококласні гравці здатні відкрити життя у будь-якій тактиці і показати свою майстерність за всяких умов. Тим-то й спортивна досконалість Італійського футболу лишаються на висоті.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

чемпіонату Італії 1968—1969 рр.

	В	Н	П	М	О
1. «Фіорентіна»	16	13	1	38—18	45
2. «Кальярі»	14	13	3	41—18	41
3. «Мілан»	14	13	3	31—12	41
4. «Інтер»	14	8	8	55—26	36
5. «Ювентус»	12	11	7	32—24	35
6. «Торіно»	11	11	8	33—24	33
7. «Наполі»	10	12	8	26—25	32
8. «Рома»	10	10	10	35—35	30
9. «Болонья»	10	9	11	27—36	29
10. «Верона»	9	8	13	40—40	26
11. «Палермо»	7	11	12	21—32	25
12. «Сампдорія»	5	13	12	21—27	23
13. «Віченца»	8	7	15	26—39	23
14. «Варесе»	5	12	13	20—43	22
15. «Піза»	6	8	16	26—44	20
16. «Аталанта»	4	11	15	25—45	19

ЧЕМПІОНИ ІТАЛІЇ

та найкращі бомбардир останніх десяти сезонів

Рік	Чемпіон	Бомбардир	Голи
1960	«Ювентус»	Саворі («Ювентус»)	27
1961	«Ювентус»	Брігетті («Сампдорія»)	27
1962	«Мілан»	Альтафіні («Мілан»)	27
1963	«Інтер»	Мілані («Інтер») Нільсен («Болонья»), Мадфредіні («Роме»), Нільсен («Болонья»), Орландо («Фіорентіна»), Маджола («Інтер»)	по 22
1964	«Болонья»	Вівіо («Ліверпуль»)	21
1965	«Інтер»	Ріва («Кальярі»), Праві («Мілан»), Ріва («Кальярі»)	по 17
1966	«Інтер»	Вівіо («Ліверпуль»)	15
1967	«Ювентус»	Ріва («Кальярі»)	28
1968	«Мілан»	Праві («Мілан»)	25
1969	«Фіорентіна»	Ріва («Кальярі»)	20

НА РІВНІ ЗБІРНИХ

Збірні команди СРСР та Італії зустрічалися п'ять разів.

15 жовтня 1963 р.	Москва	Кубок Європи	2:0
10 листопада 1963 р.	Рим	Кубок Європи	1:1
16 жовтня 1966 р.	Сандгеранд	Чемпіонат світу	1:0
1 листопада 1966 р.	Мілан	Товариський матч	0:1
5 червня 1966 р.	Неаполь	Чемпіонат Європи	0:0

Отже, наша збірна виграла два матчі, два закінчилися нічиєю, один програла. Баланс м'ячів — 4:2 на її користь.

ФЛОРЕНТИНСЬКІ «ФІЛДКИ»

Офіційно за день народження клубу «Фіорентіна» (повна назва: «Фіорентіна Ассочіаціоне Кальчо», тобто Футбольне об'єднання «Фіорентіна») вважають 29 серпня 1926 року, коли з'явилися два місських клуби «Флорентіна» і «Лібертас». Але флорентинці мають давні футбольні традиції: вони твердять, що саме в їхньому місті на майдані Санта Кроче понад триста років тому відбувся перший в історії людства поєдинок майстрів шкільного м'яча... Жартів жартама, однак Флоренція й справді — один з найдавніших футбольних центрів країни. Її команда ще з 1912 року бере участь у національних чемпіонатах.

Найкращими «Фіорентина» далеко не одразу пробились в один з провідних клубів Європи. Спочатку їй було важко, а в період з 1926 по 1931 роки вона змушена була навіть виступати в другій лізі. Першого успіху було досягнуто 1940 року: «Фіалки» здобули Кубок Італії. По війні вони вже ніколи не стали на ноги. Улітку 1956 року вперше стали переможцями національної першості, а відтак ввійшли до турніру європейських чемпіонів і ледь не привели лідеру почесний трофей. Лише у фінальному матчі їхню перемогу ходу зупинив мадридський «Реал» — 2:0. Потім чотири роки підряд флорентинці займали другу сходинку в першості Італії, по дорозі 1960 року вигравли Кубок країни, включилися до розіграшу Кубка кубків і в травні 1961 року вигравли фінальний матч у «Гладжо Рейнджерс» (Шотландія) — 2:0 і 2:1.

Здобувши Кубок кубків і досі являючись вершиною футбольних досягнень «Фіорентіни». Біля її підлоги стоїть тренер (і колишній гравець клубу) Валькреджі, вдаліше майстр — Е. Альбертолі, К. Хамріні, С. Робертті, С. Кастеллетті та інші.

У наступному розіграші Кубка кубків флорентинці знову дійшли до фіналу, але тут зазнали поразки од мадридського клубу «Атлетіко». Цього разу крі-

шальний двобій склався вже не з двох зустрічей, а з однієї на нейтральному полі. Уперта боротьба в Глазго закінчилася, незважаючи на додатковий час, нічиєю — 1:1. Повторний поєдинок було відкладено з травня на вересень, бо квітень провів гравці обох клубів виступали на чемпіонаті світу в Чилі. Він відбувся в Штутгарті, і лише аж тоді іспанці здобули перемогу — 3:0.

За тах часів «Фіорентіна» грала в атакувний футбол. Характерно, що 1956 року в чемпіонаті Італії вона забрала 85 м'ячів — досі нічим не перевершений національний рекорд результативності. Та наступною хвилею оборонних тенденцій заволоділа й Флорентіна. Требуєні міського «Стадіо комунале» стали зарплатню порожніми, бо зникли з її спортивні досягнення команди, яку залишили такі популярні гравці, як Курт Хамріні, Луїджі Ріва та інші.

Новий рокисті «фіалок» пов'язано з приходом нового тренера Бруно Пезалла. Італієць за волею долі, він народився в Аргентині. Свій шлях футболіста-професіонала розпочав вправно країнін клубу «Ланус», а потім «Рівер Плейт», 22-річним юнаком повернувся до земел батьків, де грав у «Ремі», «Наполі» та «Ігуаї». Останній досить роки — на тренерській роботі. Наволодівши вправно «Гладжо», останній доповнив «Фіорентіна» в чемпіонаті 1965—66 рр. здобувши перемогу перемого. Її гравці знову в історії клубу здобули право носити на футболі поряд з клубною емблемою (стаціонарним зображенням фіалки) почесний знак ордена — малювальні триколірний герб, який символізує національний прапор.

Вдало розпочали флорентинці новий сезон: чотири раунди перемог в чемпіонаті країни, успішній старт у турнірі європейських чемпіонів. Але в квітню і знову в травні першості Італії чемпіон уперлими свою ходу, зазнавши двох поразок підряд. Та все ж він зникався в провідній групі і продовжує вести боротьбу за лідерство з «Кальярі», «Інтером» та іншими сильними суперниками.

Сьогоднішня «Фіорентіна» — дископтехнічний колектив, який у такій роботі акцент на контрастну. Улюблена схема: 1—1—3—3—3. Останній формулюють систему гри флорентинці так: «жорсткий замок». В обороні ключова фігура — «ліберо». У нападі попереду діють, як правило, двоє гравців, третій атакує з глибини поля.

Цю роль організатора атак чудово виконує чемпіон світу 1962 року бразилець Амарілло — заради єдиної лігмендди в клубі. А головний бомбардир — шведський 22-річний Луцано Чіаруджі та досвідчений Маріо Марасчі, який кілька років тому вже грав проти київського «Динамо», коли виступав у складі «Італіо». Мануоло сезону Марасчі забив 14 м'ячів, що для «важкопробитого» італійського футболіста зовсім непоганий актив.

Серед гравців середини поля виділяється гравець збірної Італії 26-річний Даміано де Сісті, якого в команді жартома називають «наш Чарльтоном». Класичний флорентинський — розумний і технічний гравець, конструктор гри команди. Поруч з ним успішно діють Клаудіо Мерло, Сальваторе Еспозіто, Франческо Ріно, цементуючи команду. У лінії оборони — стоєри Джузеппе Брізі та «ліберо» Уго Ферроне, країні захисники — остеран Бернардо Рогора (приворот) і Джузеппе Лонгої (ліній), відомий своєю активністю в наступі. Основний воротар — 25-річний Франко Сулері, його дублер — 30-річний Клаудіо Бандоні.

Традиційна форма — фіолетові футболки, білі труси, фіолетові з білими смужками гетри.

АМАРІЛЛО

Якщо в сьогоднішньому матчі у складі «Фіорентіни» виступить Амарілло, то київські глядачі дістануть нагоду поглянути гру однієї з футбольних «супергерів» світового класу.

Таварес де Сільвейра, який увійшов до історії футболу під ім'ям Амарілло, — бразилець. На чілійському чемпіонаті світу 1962 року він брав участь у складі збірної Бразилії, до якого його включили, коли сервізний тримачи зазнали Пеле. У помередній групі чемпіонів світу ледь не програвли вирішальний матч іспанцям, які відради рахунок і дого втримували перевагу. Амарілло вригався

спом команду, забивши наприкінці гри два голи. Відтак він став у ЧІАІ свідком самим Пеле і нашкодо знайомо у центрі нападку сильну мову із славетним Ваня. «Пеле першач» (так стали називати його журналіста) чудово проявляв завлючою поведінку з командою Англії, ЧІАІ та Чехословаччини, зрештою в фінальному матчі забив на 17-й хвилині дуже красивий гол, «закрутивши» м'яч у кузовку шіваних між бажливою штангою і воротарем мало не від кутового аршином...

Недовзі після чилійського триумфу Амаріадо довелося розлучитися з батьківщиною. Наступного року клуб «Болафого» продав його за неймовірну суму італійському «Мілану». Сам Амаріадо, аса річ, матеріально теж не постраждав од цієї справи. Його майстерність у високошлясному клубі теж не зобяждала, на італійських полях він досі викликав захоплення своєю грою. Але Амаріадо полюбивши можливість виступати на рівні національних збірних, там-то на світовій арені його ім'я давно вже не гримить, як раніше.

В Італії ігрової поєрки Амаріадо зазнав змін. Він уже не на вістрі атак, його мист корисніше проявляється в організації наступу з глибини поля. Зобяждал він не так багато, як раніше в Бразилії, зате створив чимало можливостей для цього партнера по команді. Так грає бразилець і в «Фіорентині», яка перекупила його в «Мілані». Флорентійський клуб платить Амаріадо 25 000 доларів на рік, лише четверо «зірок» з інших клубів одержують в Італії більше. Що ж, Амаріадо вірою і правдою відрацьовує ці гроші. Його кар'єра професійного футболіста зараз у розквіті, хоча йому вже тридцять років. І недарма тренер збірної Бразилії Сааданья уже домовився, що на чемпіонаті світу в Мексиці Амаріадо знову виступатиме за рідну команду.

1/16 ФІНАЛУ

У лівій колонці вказано команди, які вийшли до наступного етапу.

«Спартак» (Трнава, ЧССР)	— «Хіберніан» (Мальта)	2:2, 4:0
«Ференцварош» (Угорщина)	— ЦСРА «Септ. знаме» (Болгарія)	1:2, 4:1
«Селтік» (Шотландія)	— «Базель» (Швейцарія)	0:0, 2:0
«Фіорентіна» (Італія)	— «Естер» (Швеція)	1:0, 2:1
«Реал» (Іспанія)	— «Олімпіакос» (Кіпр)	8:0, 6:1
«Стандард» (Бельгія)	— «Неандор» (Албанія)	3:0, 1:1
«Фейєноорд» (Голландія)	— «Рейк'явік» (Ісландія)	12:2, 4:0
«Сент-Етьєнн» (Франція)	— «Баварія» (ФРН)	0:2, 3:0
«Динамо» (Київ, СРСР)	— «Аустрія» (Австрія)	2:1, 3:1
«Мілан» (Італія)	— «Авенр» (Люксембург)	3:0, 5:0
«ЛіДС» (Англія)	— «Люн» (Норвегія)	10:0, 6:0
«Црвена звезда» (Югославія)	— «Ліафіада» (Півн. Ірландія)	8:0, 4:2
«Легія» (Польща)	— УТА (Румунія)	2:1, 8:0
«Галатасарай» (Туреччина)	— «Уотерфорд» (Ірландія)	2:0, 3:2
«Фортрерс» (НІДР)	— «Панатінаїкос» (Греція)	2:0, 1:1
«Бенфіка» (Португалія)	— КБ (Данія)	2:0, 3:2

ЗУСТРІЧІ 1/8 ФІНАЛУ

У лівій колонці вказано команди, які першій матчі мають проводити на своєму полі.

«ДИНАМО» (Київ, СРСР)	— «ФІОРЕНТИНА» (Італія)
«ЛІДС» (Англія)	— «ФЕРЕНЦВАРОШ» (Угорщина)
«ФОРВЕРТС» (НІДР)	— «ЦРВЕНА ЗВЕЗДА» (Югославія)
«МІЛАН» (Італія)	— «ГАЛАТАСАРАЙ» (Туреччина)
«СПАРТАК» (Трнава, ЧССР)	— «БЕНФІКА» (Португалія)
«СЕЛТІК» (Шотландія)	— «СЕНТ-ЕТЬЄНН» (Франція)
«ЛЕГІЯ» (Польща)	— «РЕАЛ» (Іспанія)
«СТАНДАРД» (Бельгія)	

